

- bij maatregel tot organisatie van de procesgang de Commissie gelasten een integrale versie van de volgende documenten bij het dossier te voegen, eventueel na weglating van de vertrouwelijke gegevens betreffende derden die daarin kunnen zijn vervat:
  - a) de informele mededeling van 26 maart 2013 in antwoord op de brieven die zijn toegestuurd op 22 februari en op 4 en 12 maart 2013 (Álava),
  - b) de „Informal message in reply to the submission of 7 November (Álava)”, van 4 december 2012;
- de in die documenten verwoorde besluiten van de Commissie nietig verklaren;
- subsidiair, vaststellen dat de Commissie door haar stilzwijgen de Verdragen heeft geschonden en haar gelasten te antwoorden op het verzoek dat verzoekster haar op 31 juli 2017 schriftelijk heeft doen toekomen, zodat verzoekster als ontvanger van de betrokken steun de procedurele rechten kan uitoefenen die het Unierecht haar verleent in het kader van een formele procedure ter onderzoek van de verenigbaarheid van die steun;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Primair strekt dit beroep tot nietigverklaring van de besluiten waarbij de Commissie bepaalde fiscale steunmaatregelen ten gunste van verzoekster, namelijk een belastingkrediet van 45 % voor bepaalde investeringsprojecten, onverenigbaar met het Unierecht heeft verklaard. Die besluiten zijn meegedeeld aan de Spaanse belastingautoriteiten, vertegenwoordigd door de Diputación Foral de Álava, bij brieven van de Commissie van 4 december 2012 en 26 maart 2013, met als opschrift „Informal message” respectievelijk „Informele mededeling”, waarvan verzoekster heeft kennisgenomen in het kader van een nationale procedure.

Subsidiair beoogt verzoekster met haar beroep te verkrijgen dat het Gerecht het nalaten van de Commissie in de zin van artikel 265 VWEU vaststelt, dat voortvloeit uit het feit dat deze laatste niet heeft gereageerd op verzoeksters verzoek van 31 juli 2017 om een standpunt in te nemen over de vraag of de voornoemde „informele mededelingen” juridisch bindend zijn en om haar eventueel te horen in de procedure, zodat zij alle elementen kan aanvoeren die zij relevant acht.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. De bestreden besluiten zijn vastgesteld zonder dat de vereiste minimale procedurele waarborgen in acht zijn genomen
  - In dat verband betoogt verzoekster dat de Commissie is voorbijgegaan aan de vereiste minimale procedurele waarborgen waar zij in de informele mededelingen het standpunt heeft ingenomen dat een steunmaatregel van de staat onverenigbaar is zonder de procedure van artikel 108, lid 2, VWEU te hebben gevolgd. Met dat verzuim die procedure toe te passen, maakt de Commissie inbreuk op de grondrechten van verzoekster zoals die zijn verankerd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
2. Schending van artikel 107, lid 3, VWEU
  - Dienaangaande stelt verzoekster dat de Commissie zich vergist waar zij in de bestreden besluiten de steun onverenigbaar verklaart op grond dat die steun stimulerend effect mist.
3. Schending van artikel 265 VWEU
  - In dat verband betoogt verzoekster dat het uitblijven van een antwoord van de Commissie op haar verzoek om een standpunt in te nemen over de juridische aard (al dan niet bindend) van de „informele mededelingen” en om haar in die procedure eventueel te horen, heeft geleid tot schending van de Verdragen in haar nadeel.

Beroep ingesteld op 28 november 2017 — Autostrada Wielkopolska / Commissie

(Zaak T-778/17)

(2018/C 032/56)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Autostrada Wielkopolska S.A. (Poznań, Polen) (vertegenwoordigers: O. Geiss en D. Tayar, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 25 augustus 2017 in de zaak SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N) betreffende staatssteun van Polen ten gunste van de onderneming Autostrada Wielkopolska S.A.;
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Volgens het eerste middel heeft de Commissie inbreuk gemaakt op verzoeksters rechten op inspraak, met name het recht om vóór de vaststelling van het bestreden besluit te worden gehoord.
  - De Commissie heeft verzoekster onvoldoende gelegenheid gegeven om een standpunt in te nemen over het door de Staat overgelegde bewijs.
  - De Commissie heeft verzoekster het recht ontnomen om opmerkingen in te dienen over de belangrijkste documenten en bevindingen op basis waarvan de Commissie het bestreden besluit heeft genomen.
  - Het kan niet worden uitgesloten dat deze verzuimen van invloed zijn geweest op de uitkomst van deze zaak.
2. Volgens het tweede middel heeft de Commissie blijk gegeven van een onjuiste opvatting van het recht en van de feiten doordat zij een onjuist criterium heeft aangelegd om te bepalen of aan de voorwaarden van artikel 107, lid 1, VWEU was voldaan, en heeft zij dit (onjuiste) criterium toegepast in strijd met artikel 107, lid 1, VWEU.
  - De vaststelling van de Commissie dat er sprake was van een voordeel in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU, is uitsluitend gebaseerd op het criterium van de „vergelijking van punt tot punt”.
  - De Commissie heeft het criterium van de particuliere investeerder toegepast nadat zij reeds had vastgesteld dat er sprake was van een voordeel in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU.
  - Het door de Commissie toegepaste criterium van de „vergelijking van punt tot punt” is rechtens onjuist.
  - De Commissie heeft blijk gegeven van een kennelijk onjuiste beoordeling bij de toepassing van het criterium van de „vergelijking van punt tot punt”, met name doordat zij geen rekening heeft gehouden met relevante informatie die beschikbaar was toen het bestreden besluit werd vastgesteld.
3. Volgens het derde middel heeft de Commissie blijk gegeven van een kennelijk onjuiste opvatting van het recht en van de feiten door het criterium van de particuliere investeerder niet toe te passen in overeenstemming met de relevante rechtspraak en door geen toereikende motivering te geven, hetgeen schending van artikel 107, lid 1, VWEU oplevert.
  - De Commissie heeft het criterium van de particuliere investeerder niet toegepast als een integrerend deel van de beoordeling op grond van artikel 107, lid 1, VWEU, hetgeen in strijd is met de relevante rechtspraak.
  - De Commissie heeft geen rekening gehouden met relevante informatie die beschikbaar was ten tijde van de vaststelling van het bestreden besluit en die een normaal voorzichtige en zorgvuldige particuliere eigenaar in een situatie die deze van de Staat zo dicht mogelijk benadert, niet a priori zou hebben genegeerd.
4. Volgens het vierde middel is de vaststelling van de Commissie dat er sprake is van onverenigbare steun, gebaseerd op onjuiste bevindingen en innerlijk tegenstrijdig.
  - De Commissie heeft blijk gegeven van een onjuiste opvatting over de feiten door te oordelen dat de staatsmiddelen enkel investeerders ten goede kwamen.
5. Volgens het vijfde middel heeft de Commissie blijk gegeven van een kennelijk onjuiste opvatting van de feiten en van het recht bij de berekening van het bedrag van de staatssteun, doordat zij heeft nagelaten een eigen beoordeling te verrichten en een toereikende motivering te geven.
  - De Commissie heeft kennelijke beoordelingsfouten gemaakt bij de vaststelling dat er sprake is van overcompensatie voor de periode tussen september 2005 en oktober 2007.

- De Commissie heeft geen rekening gehouden met relevante informatie die beschikbaar was toen het bestreden besluit werd vastgesteld.

Beroep ingesteld op 4 december 2017 — Strabag Belgium/Parlement

(Zaak T-784/47)

(2018/C 032/57)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Strabag Belgium (Antwerpen, België) (vertegenwoordigers: M. Schoups, K. Lemmens en M. Lahbib, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- onderhavig verzoek tot nietigverklaring ontvankelijk en gegrond verklaren;

en bijgevolg,

- nietigverklaring (i) van het op 24 november 2017 per post betekende besluit van onbekende datum van het Europees Parlement om de inschrijving van Strabag Belgium voor een opdracht met als voorwerp een raamovereenkomst voor werkzaamheden door een algemene aannemer aan de gebouwen van het Europees Parlement (Oproep tot inschrijving nr. 06/D20/2017/M036) te Brussel niet te kiezen, en (ii) van het besluit van onbekende datum van het Europees Parlement om de opdracht, met als voorwerp een raamovereenkomst voor werkzaamheden door een algemene aannemer aan de gebouwen van het Europees Parlement te Brussel (Oproep tot inschrijving nr. 06/D20/2017/M036) aan vijf andere inschrijvers dan Strabag Belgium te gunnen, alsook
- toewijzing van het verzoek van Strabag Belgium tot overlegging van de volgende documenten:
- de documenten van het aanbestedingsdossier waarin overeenkomstig artikel 160, lid 3, van gedelegeerde verordening (EU) 2015/2462 van de Commissie van 30 oktober 2015 houdende uitvoeringsvoorschriften voor verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, een aantekening is gemaakt van de contacten over de abnormale prijzen die tussen het Parlement en de inschrijvers hebben plaatsgevonden;
  - het besluit van onbekende datum om de opdracht aan vijf andere inschrijvers te gunnen en de inschrijving van Strabag Belgium niet te selecteren;
  - het verslag van de analyse van de inschrijvingen;
- verwijzing van het Europees Parlement in alle kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekster één middel aan:

- (i) schending van artikel 110, lid 5, van verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad (PB 2012, L 298, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EU, Euratom) nr. 2015/1929 van het Europees Parlement en de Raad van 28 oktober 2015 (PB 2015, L 286, blz. 1), waarin is bepaald dat de Commissie bevoegd is om overeenkomstig artikel 210 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de gunningscriteria, waaronder de economisch meest voordelige inschrijving;